

Eelotsuse küsimused

1. Kas Lugano II konventsiooni⁽¹⁾ artikli 15 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et kutse- või äritegevusega „tegelemine“ tarbija alalise elukoha riigis, mis on nimetatud konventsiooniga seotud riik, eeldab juba lepingueelsete läbirääkimiste ja lepingu sõlmimise ajal, et tarbijaga lepingu sõlminud pool tegeleb piiriülese tegevusega, või tuleb nimetatud sätet kohaldada hagi esitamiseks pädeva kohtu määramiseks ka siis, kui lepingu sõlmimise ajal oli lepingupoolte alaline elu- ja asukoht Lugano II konventsiooni artiklite 59 ja 60 tähenduses ühes ja samas konventsiooniga seotud riigis ning õigussuhte piiriülene element tekkis alles tagantjärele seeläbi, et tarbija asus hiljem alaliselt elama muusse konventsiooniga seotud riiki?
2. Kui piiriülene tegevus lepingu sõlmimise ajal ei ole vajalik:

Kas vastavalt Lugano II konventsiooni artikli 15 lõike 1 punktile c koostoimes sama konventsiooni artikli 16 lõikega 2 on põhimõtteliselt välistatud pädeva kohtu määramine Lugano II konventsiooni artikli 5 punkti 1 alusel, kui tarbija asus lepingu sõlmimise ja hagi esitamise vahelisel ajal alaliselt elama muusse konventsiooniga seotud riiki, või on lisaks nõutav, et tarbijaga lepingu sõlminud pool tegeleks kutse- või äritegevusega ka tarbija uues elukohariigis, või et tema selline tegevus oleks suunatud nimetatud riiki ning leping kuuluks selle tegevuse raamesse?

⁽¹⁾ Tsiviil- ja kaubandusajade kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsioon (ELT 2007, L 339, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Mainz (Saksamaa) 16. juulil 2020 – KX versus PY GmbH

(Kohtuasi C-317/20)

(2020/C 348/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Mainz

Põhikohtuasja pooled

Hageja: KX

Kostja: PY GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾ artikli 18 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lisaks rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivatele eeskirjadele sisaldab see ka asja lahendavale kohtule siduvat eeskirja liikmesriigi kohtute kohtualluvuse kohta reisilepinguga seotud asjades, kui reisijast tarbija ja temaga lepingu sõlminud reisikorraldaja elu- või asukoht on samas liikmesriigis, kuid reisi sihtkoht on välisriigis (nn näilised riigisisised juhtumid), mille tulemusel annab viidatud säte riigisiseseid kohtualluvust reguleerivaid õigusnorme täiendades tarbijale õiguse esitada reisikorraldaja vastu lepingust tulenevad nõuded oma elukohajärgses kohtus?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.